

NORGES HØYESTERETT

D O M

avsagt 9. september 2025 av Høyesterett i avdeling med

dommer Bergljot Webster
dommer Aage Thor Falkanger
dommer Per Erik Bergsjø
dommer Cecilie Østensen Berglund
dommer Are Stenvik

HR-2025-1727-A, (sak nr. 25-074092STR-HRET)
Anke over Gulating lagmannsretts dom 25. februar 2025

A

(advokat Mette Yvonne Larsen)

mot

Påtalemyndigheten

(statsadvokat Jeanette Westlund Hegna)

S T E M M E G I V N I N G

- (1) Dommer Østensen Berglund:

Sakens spørsmål og bakgrunn

- (2) Saken gjelder straffutmåling for seksuell omgang med ett barn som var rett under 14 år, og ett barn som var rett over 14 år. Den reiser særlig spørsmål om betydningen av en nylig lovendring der reglene om minstestraff ble opphevet, samtidig som lovgiver ga nye føringer for straffutmålingen ved seksuallovbrudd.
- (3) A ble i mars 2024 tiltalt for seksuell omgang med barn under 14 år etter straffeloven § 299, jf. § 300 (post I), seksuell omgang med barn mellom 14 og 16 år etter straffeloven § 302 (post II), og deling av krenkende bilder etter straffeloven § 267 a (post III).
- (4) Tiltalens post I omhandler en hendelse som fant sted sommeren 2023. Fornærmede, som var 13 år og 7 måneder, tok kontakt med tiltalte på sms. Hun forklarte at hun var venninne av jenta som er fornærmet etter tiltalens post II, og sa at venninnen gjerne ville bli venn med tiltalte. Fornærmede fikk derfor brukernavnet hans på Snapchat. Neste dag la hun tiltalte til på Snapchat, men han forsto da ikke at jenta var den samme som han hadde teksten med dagen før. De utvekslet litt informasjon om alder, skole, bosted og mulig felles kjente. Fornærmede oppga å være 15 år. Etter hvert sendte de hverandre noen bilder, før chattingen fikk et seksuelt innhold som fornærmede i stor grad tok initiativet til. Fornærmede reiste så hjem til tiltalte. Etter noe innledende seksualisert kontakt, hadde de gjennom natten tre vaginale samleier og oralsex.
- (5) Forholdet i tiltalens post II fant sted noen dager før hendelsen i tiltalens post I. Tiltalte hadde solgt sprit til fornærmede, som var 14 år og 3 uker gammel. Han tok kontakt med fornærmede på sms om spritsalget, men meldingene dreide etter hvert over på tiltaltes seksuelle kontakt med andre jenter, og om de to skulle møtes. Fornærmede reiste så hjem til tiltalte. De hadde oralsex, før tiltalte førte sin penis inn i fornærmedes skjedeåpning. Han stanset da fornærmede ga uttrykk for at det gjorde vondt.
- (6) Tiltalens post III gjelder deling av ett bilde til én person. Bildet var av tiltaltes daværende kjæreste, som utførte oralsex på ham.
- (7) Ved Sør-Rogaland tingretts dom 27. juni 2024 ble A dømt i samsvar med tiltalen. Straffen ble satt til fengsel i 4 år og 3 måneder. Han ble videre dømt til å tåle inndragning av en mobiltelefon, og til å betale henholdsvis 280 000 kroner og 100 000 kroner i oppreisningserstatning til fornærmede under post I og post II.
- (8) A anket til lagmannsretten over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet for post I.
- (9) Gulating lagmannsrett avsa 25. februar 2025 dom med slik slutning:
- «1. A, f. 00.00.2005, dømmes for overtredelse av straffeloven § 300, jf. § 299, sammenholdt med de forholdene som er avgjort ved Sør-Rogaland tingretts dom av 27.6.2024, til fengsel i 4 – fire – år og 2 – to – måneder, jf. straffeloven § 79 a. Varetektsfradrag utgjør 2 – to – dager, jf. straffeloven § 83.

2. A, f. 00.00.2005, betaler 250 000 – tohundreogfemtitusen – kroner i oppreisningserstatning til B, født 00.00.2009, innen 2 – to – uker fra dommens forkynnelse.»

- (10) Dommen er avsagt under dissens, idet én meddommer mente at tiltalte skulle frifinnes.
- (11) A anket til Høyesterett. Anken gjaldt lovanvendelsen under skyldspørsmålet, saksbehandlingen og straffutmålingen. Det ble også begjært ny behandling av det sivile kravet. Ved Høyesteretts ankeutvalgs beslutning 20. mai 2025 ble anken over straffutmålingen tillatt fremmet.
- (12) Ved lovendring 1. juli 2025 – etter lagmannsrettens dom – ble reglene om minstestraft for overtredelse av straffeloven § 299, jf. § 300, opphevet. Lovgiver ga samtidig signaler om straffenivået også for andre typer seksuallovbrudd. Etter straffeloven § 3 skal «straffelovgivningen på handlingstidspunktet anvendes. Likevel anvendes lovgivningen på tidspunktet for avgjørelsen når dette fører til et gunstigere resultat for den siktede og lovendringen skyldes et endret syn på hvilke handlinger som bør straffes, eller på bruken av strafferettslige reaksjoner.» Straffutmålingen i saken står dermed i en annen rettslig stilling enn for lagmannsretten.

Mitt syn på saken

Innledende merknader

- (13) Det bærende forholdet for straffen er domfellelsen for overtredelse av straffeloven § 299, jf. § 300. De relevante delene av bestemmelsene lyder:

«§ 299. Voldtekt av barn under 14 år

Med fengsel inntil 10 år straffes den som

- a. har seksuell omgang med barn under 14 år ...

§ 300. Voldtekt til samleie av barn under 14 år

Straffen er fengsel inntil 15 år dersom voldtekten som nevnt i § 299 omfattet:

- a. innføring av penis i skjede- eller endetarmsåpning,
b. innføring av penis i fornærmedes munn ...»

- (14) Da lagmannsretten avsa sin dom, fulgte det av straffeloven § 300 at minstestraften for forholdet var fengsel i 3 år.

Lovhistorikken knyttet til seksuallovbrudd

- (15) Frem til 1990-tallet var straffenivået for seksuallovbrudd relativt lavt. Stortinget ga derfor fra 1992 og fremover uttrykk for at straffenivået generelt burde økes, noe domstolene skrittvis fulgte opp. Jeg nøyer meg her med å vise til fremstillingen fra Straffelovrådet i NOU 2022: 21 *Strafferettslig vern av den seksuelle selvbestemmelsesretten*, punkt 28.3.2 på side 202. Lovgiver mente etter hvert at utviklingen gikk for sakte og ønsket en rask og betydelig heving av straffenivået. I 2010 ble det gjort endringer i utvalgte

strafferammer og innført minstestraffer for flere forhold. Lovgiver ga samtidig relativt detaljerte føringer i forarbeidene om både normalstraff og hvilke forhold som kunne tillegges vekt i skjerpende og formildende retning. Det ble uttalt at minstestrafen bare skulle anvendes for de minst alvorlige sakene. Normalstraffenivået ved overtredelse av straffeloven § 299, jf. § 300 skulle være ubetinget fengsel i rundt 4 år dersom det ikke forelå spesielle skjerpende eller formildende omstendigheter, jf. Ot.prp. nr. 22 (2008–2009) punkt 16.7 og Prop. 97 L (2009–2010) punkt 5.4.2.3 på side 25. Det skulle sterke formildende omstendigheter til for å utmåle en mildere straff enn fengsel i 4 år, mens straffen skulle økes ytterligere ved skjerpende omstendigheter.

- (16) Lovgiver understreket samtidig at domstolene, og da spesielt Høyesterett, fortsatt skulle ha en sentral rolle ved fastsettelsen av det generelle straffenivået, jf. blant annet Ot.prp. nr. 8 (2007–2008) punkt 4.2.1 på side 32. I praksis ledet imidlertid bruken av minstestraff, angivelse av normalstraffenivå og detaljerte føringer om straffenivå i forarbeidene til et klart snevrere handlingsrom når det gjaldt domstolenes mulighet til å fastsette en konkret rimelig straff, sammenliknet med områder der lovgiver ikke har gitt tilsvarende signaler.

Bakgrunnen for lovendringen 1. juli 2025

- (17) Straffelovrådet fikk i 2021 i oppdrag å gjennomgå straffelovens kapittel om seksuallovbrudd. Rådet anbefalte i NOU 2022: 21 på side 23–24 å gå bort fra minstestraffer og angivelse av normalstraffenivåer for voldtekt til samleie mv., voldtekt til samleie av barn under 14 år og seksuell omgang med barn mellom 14 og 16 år.
- (18) Forslaget ble fulgt opp i Prop. 132 L (2024–2025) der det i punkt 1 på side 5 er vist til at formålet med lovendringene var å «styrke det strafferettslige vernet mot ufrivillig seksuell omgang, legge til rette for en mer nyansert og forholdsmessig straffutmåling i saker om seksuallovbrudd og styrke barns vern mot seksuell utnyttelse».
- (19) Departementet la til grunn at *lovbestemt minstestraff* ikke lenger var nødvendig for å «sikre et tilstrekkelig høyt straffenivå i saker som gjelder voldtekt og voldtekt av barn under 14 år», men understreket samtidig at opphevelse av minstestrafene ikke skulle endre det generelle straffenivået i voldtektssaker, jf. proposisjonen punkt 6.6.1 på side 68. Videre uttalte departementet at det har «lagt avgjørende vekt på at det er en reell risiko for at minstestrafen vil være uforholdsmessig høy i enkelte saker», jf. side 67.
- (20) Ut fra den samme begrunnelsen la departementet til grunn at behovet for å angi *normalstraffenivå* i lovforarbeidene var mindre enn tidligere. Departementet mente at domstolene kunne foreta den videre nyanseringen av straffenivået, jf. proposisjonen side 72–73.
- (21) Ved behandlingen i Stortinget sluttet flertallet i justiskomiteen seg til uttalelsene i proposisjonen, jf. Innst. 451 L (2024–2025) punkt 3-3.
- (22) Domstolene har ved dette fått et større spillerom ved fastsettelse av straffen for seksuallovbrudd, innenfor de rammene som lovgiver har trukket opp. Slik jeg ser det, er dette i samsvar med de overordnede prinsippene om forholdsmessighet i strafferettspleien, jf. blant annet HR-2022-2225-A avsnitt 17.

Nærmere om straffeloven § 299, jf. § 300

- (23) Straffeloven § 299, jf. § 300 om voldtekt til samleie av barn ble, som nevnt, endret 1. juli 2025. Minstestrafen ble opphevet, og det ble gitt nye føringer for straffutmålingen som i større grad åpner for en lavere straff enn den tidligere normalstraffen. De nye bestemmelsene får anvendelse på forholdet i post I, jf. straffeloven § 3 og HR-2025-1237-A avsnitt 51.
- (24) Paragraf 299, jf. § 300 har en øvre strafferamme på 15 år, noe som illustrerer alvorlighetsgraden av lovbruddet. Bestemmelsene er gitt for å beskytte barns sårbarhet på det seksuelle området og har en side til Grunnloven § 104 om barnets rett til vern om sin personlige integritet.
- (25) Det følger av Prop. 132 L (2024–2025) punkt 6.6.4.4 på side 76 at det generelle straffenivået i hovedsak skal videreføres for voldtekt av barn under 14 år. Samtidig uttales det samme sted at det i slike saker «bør gis større rom for individuelle vurderinger i straffutmålingen enn etter dagens retningslinjer om normalstraffenivåer». Dette er begrunnet i at mens normalstraffenivået som nevnt var angitt til 4 år for samleie med barn under 14 år, var det fastsatt til 6 måneder for samleie med barn mellom 14 og 16 år, jf. Ot.prp. nr. 22 (2008–2009) punkt 7.12.4.5 på side 253 og HR-2022-2104-A avsnitt 47. Under henvisning til en artikkel av tidligere høyesterettsdommer Magnus Matningsdal, som påpekte at dette kunne føre til en forskjell i enkeltsaker som var vanskelig å forstå, uttaler departementet:
- «Etter omstendighetene vil det å ha seksuell omgang med et barn som nettopp har fylt 14 år, kunne være like klanderverdig og skadelig som å ha seksuell omgang med barn som snart fyller 14 år. Slik departementet ser det, bør barnets alder fortsatt være et sentralt moment ved straffutmålingen. *Domstolene bør imidlertid ha frihet til å legge noe mindre vekt på hvorvidt fornærmede akkurat er over eller under 14 år.*»
(min utheving)
- (26) Det fremgår videre at straffebestemmelsene bygger på en forutsetning om at barn ikke kan samtykke til seksuelle handlinger. Dette skal fortsatt være utgangspunktet, men det kan modereres noe dersom det er en «nærhet i alder og utvikling mellom gjerningspersonen og den fornærmede, uten at dette er tilstrekkelig til at straffen kan bortfalle etter § 308», jf. proposisjonen side 76–77. Jeg nevner her at straffeloven § 308 gir mulighet for straffbortfall der de involverte er omtrent jevnbyrdige i alder og utvikling. Forarbeidsuttalelsene må forstås slik at det ikke lenger er grunnlag for et skarpt skille mellom straffeloven § 299, jf. § 300, og straffeloven § 302.
- (27) Ved straffutmålingen i saker etter straffeloven § 299, jf. § 300, er de samme forholdene som tillegges vekt i andre voldtektssaker, av betydning, jf. proposisjonen punkt 6.6.4.4 på side 76. Dette innebærer at formen for seksuell omgang skal tillegges stor vekt. Samleie skal som utgangspunkt straffes strengere enn andre former for seksuell omgang, som masturbasjon eller innføring av fingre i skjeden, jf. proposisjonen punkt 6.6.4.1 på side 73. På samme side fremgår det at overgrepets varighet, omfang og intensitet, graden av utnyttelse, hvor skremmende overgrepet var, tilstedeværelsen av fornedrende eller ydmykende elementer, partenes relasjon og aldersforskjell og om overtredelsen hadde et planmessig eller impulsivt preg, bør tillegges vekt. Det er også pekt på at «avhengig av måten voldtekten ble utført på, kan det også være aktuelt å se hen til ung alder, umodenhet og beruselse». Avslutningsvis viser departementet til at de skjerpende og formildende

omstendighetene som fremgår av straffeloven § 77 og § 78, på vanlig måte skal tillegges vekt.

Nærmere om straffeloven § 302

- (28) Etter straffeloven § 302 straffes den som har seksuell omgang med barn mellom 14 og 16 år med fengsel inntil 6 år, med mindre forholdet også rammes av andre bestemmelser. Bestemmelsen ble ikke endret 1. juli 2025. Det har ikke vært knyttet minstestraft til overtredelse av denne bestemmelsen, men i tidligere lovforarbeider var det altså angitt et normalstraffenivå på fengsel i 6 måneder der den seksuelle omgangen besto i samleie.
- (29) I Prop. 132 L (2024–2025) punkt 6.6.4.4 på side 76 er det lagt til grunn at det generelle straffenivået etter bestemmelsen skal videreføres. Samtidig er domstolene gitt et større rom for individuelle vurderinger. Som nevnt er det nå av noe mindre betydning enn før om fornærmede var rett over eller under 14 år. Sett i sammenheng med departementets uttalelser på side 73 om at «domstolene bør gis anledning til å benytte straffeskalaen i større grad enn i dag, i begge retninger», oppfatter jeg det slik at det kan være aktuelt å øke straffen noe for overtredelse av straffeloven § 302 etter 1. juli 2025, dersom konkrete forhold tilsier det. Jeg kan imidlertid ikke se at lovgiver på generelt grunnlag har ment at straffenivået etter § 302 skal heves for å få en bedre sammenheng mellom § 300 og § 302. For å oppnå en slik effekt, er det først og fremst straffen etter § 300 som må settes lavere enn før der de konkrete omstendighetene taler for det, for eksempel der det straffbare forholdet ligger nær området for straffeloven § 302.

Den konkrete straffutmålingen

Tiltalens post I, samleie med barn under 14 år

- (30) Ved utmålingen av den konkrete straffen for overtredelsen av straffeloven § 299, jf. § 300, tar jeg utgangspunkt i at lovgiver har definert seksuell omgang og kvalifisert seksuell handling med barn under 14 år som voldtekt, og at det fortsatt er gitt særskilte straffebestemmelser om dette. Strafferammen ved samleie er fengsel i inntil 15 år. Bestemmelsene rammer alvorlige lovbrudd, begått overfor barn som skal beskyttes mot seksuelle handlinger. Samtidig er det stor forskjell på straffverdigheten mellom et tilfelle der en godt voksen person har begått et slikt lovbrudd og forholdet i saken her. I det førstnevnte tilfellet vil det – i tråd med lovgivers forutsetninger – normalt ikke være grunn til å justere straffenivået, mens det i et tilfelle som det foreliggende etter mitt syn kan utmåles en lavere straff.
- (31) I tråd med anvisningene i forarbeidene ser jeg først på overgrepets karakter. Det er tale om oralsex og tre vaginale samleier uten bruk av prevensjon, det vil si handlinger som anses som de mest alvorlige. Handlingene var imidlertid ikke et resultat av overtalelse eller press fra tiltaltes side. Mellom handlingene sov begge noe, og tiltalte spilte også videospill.
- (32) Da lovbruddene skjedde, var fornærmede 13 år og 7 måneder. Tatt i betraktning at straffeloven § 299, jf. § 300 rammer seksuell omgang med barn fra 0 til 14 år, innebærer det at hun aldersmessig var i det øvre sjiktet av hva som rammes av bestemmelsene, og i en alder som omfattes av uttalelsene i forarbeidene om at det ikke skal gå et skarpt skille

basert på om fornærmede snart fyller eller nylig har fylt 14 år. Samtidig var hun i en aldersgruppe som lovgiver har gitt et særskilt vern. Som beskrevet i Rt-2012-1261 avsnitt 27 og 28 er det «særlig i kontakten mellom spenningssøkende, nysgjerrige jenter i 13-års alderen og gutter i 18– 19 årsalderen at situasjoner som i denne saken er typisk».

- (33) Domfelte var 18 år og 5 måneder da lovbruddet ble begått. Han var altså nylig blitt myndig, men var fortsatt skoleelev og bodde hjemme hos sine foreldre. Dersom han hadde vært under 18 år, ville han fått en vesentlig mildere straff enn det som nå er aktuelt. Mens det i enkelte tidligere rettsavgjørelser har vært lagt til grunn at det går et markant skille ved fylte 18 år, jf. for eksempel HR-2022-980-A avsnitt 27, er det i andre avgjørelser sett hen til at straffverdigheten er noe mindre når handlingen er begått av en person like over 18 år, sammenliknet med «fullt ut voksne personer», jf. blant annet Rt-2013-853 avsnitt 19. Sistnevnte syn er fulgt opp i forarbeidene til de nylige lovendringene, der det fremgår at om tiltalte er like over 18 år, kan alderen tillegges en viss vekt i formildende retning, avhengig av måten overgrepet er begått på. Det kan dermed i et tilfelle som her ses hen til at tiltalte fortsatt var i utvikling og modning.
- (34) Også aldersforskjellen mellom tiltalte og fornærmede er av betydning. Ettersom den var på 4 år og 10 måneder, var det ikke grunnlag for straffbortfall etter straffeloven § 308. De hensynene som begrunner regelen i § 308, vil likevel ha betydning for straffutmålingen, jf. HR-2021-2145-A avsnitt 24. En aldersforskjell som i saken her bør derfor føre til lavere straff enn hva tilfellet hadde vært om tiltalte hadde vært eldre.
- (35) Jeg legger også vekt på relasjonen mellom fornærmede og tiltalte. Det var fornærmede som initierte kontakten med tiltalte, og det var også hun som tok initiativ til den seksuelle aktiviteten. Selv om de ikke var kjærester, var det ikke noe utrygt ved selve situasjonen. Disse forholdene reduserer det klanderverdige ved tiltaltes opptreden noe, og også graden av krenkelse. Det er ikke opplyst at det foreligger skadevirkninger hos fornærmede.
- (36) Etter mitt syn bør det også tillegges en viss vekt at tiltalte flere ganger spurte om alderen til fornærmede, hvilken skole hun gikk på mv. Det er riktignok allment kjent at barn kan lyve om alderen sin, men gitt hans egen unge alder, er han likevel ikke sterkt å bebreide for at han ikke avklarte dette ytterligere.
- (37) Samlet ser jeg det slik at denne saken er et eksempel på hva lovgiver sikter til når det uttales i forarbeidene at det tidligere normalstraffenivået på 4 år førte til urimelige resultater i enkeltsaker. Forarbeidene kaster i liten grad lys over hvor et nytt straffenivå bør ligge. Samfunnsstraff ikke er kommentert, og jeg oppfatter lovgiver slik at utgangspunktet fortsatt skal være fengselsstraff. I lys av at forholdet fortsatt er definert av lovgiver som voldtekt, vil etter mitt syn en passende straff for tiltalens post I være fengsel i 1 år og 6 måneder, men slik at deler av straffen bør gjøres betinget. Jeg kommer nærmere tilbake til den endelige fastsettelsen av straffen.

Tiltalens post II – samleie med barn på 14 år

- (38) Tiltalens post II gjelder seksuell omgang i form av oralsex og kortvarig samleie med en fornærmet på 14 år og 3 uker. Også ved dette lovbruddet var det alvorlige handlinger som ble utført, men de var mindre omfattende enn etter tiltalens post I.

- (39) Fornærmede var ung, i det nedre sjiktet av aldersgruppen på 14 til 16 år, og tiltalte var kjent med alderen hennes. Han var selv 18 år og 5 måneder. Aldersforskjellen mellom de to var dermed 4 år og 4 måneder og for stor til at handlingen kunne anses straffri etter straffeloven § 308. På samme måte som for tiltalens post I er hensynene bak bestemmelsen likevel relevante momenter ved straffutmålingen.
- (40) I motsetning til for post I var det tiltalte som initierte kontakten med fornærmede. Samtidig var det fornærmede som var den mest aktive når det gjaldt muligheten for seksuell kontakt, idet tiltalte innledningsvis ga uttrykk for at hun var noe ung.
- (41) Etter tidligere praksis lå straffen for overtredelse av § 302 i et tilfelle som det foreliggende på fengsel i om lag 6 måneder. Gitt uttalelsene i forarbeidene om at straffnivået generelt skal videreføres, mener jeg det vil være rett straff også nå. Selv om nærhet i alder og fravær av utnyttelse i visse tilfeller kan gi grunnlag for å vurdere helt eller delvis betinget fengsel, kan jeg ikke se at det er grunnlag for det her. Dersom tiltalte hadde vært betydelig eldre, og forholdet hadde vært begått etter 1. juli 2025, kunne det vært grunn til å vurdere en strengere straff. Jeg viser her til min generelle drøftelsen av straffeloven § 302.

Tiltalens post III – deling av seksualisert bilde

- (42) Tiltalens post III gjelder overtredelse av straffeloven § 267 a. Tiltalte delte ett bilde med en venn på Snapchat. Bildet viste tiltaltes tidligere kjæreste mens hun utførte oralsex på ham.
- (43) Det foreligger begrenset praksis fra Høyesterett knyttet til denne bestemmelsen, og få sammenliknbare saker. Jeg nøyer meg med å vise til de generelle uttalelsene i HR-2024-999-A, som gjaldt et klart mer alvorlig tilfelle, og HR-2024-1874-U, som gjaldt deling av en video som viste en fornærmet som ble utsatt for en voldtekt. Disse kaster i liten grad lys over straffutmålingen i denne saken.
- (44) I Prop. 159 L (2020–2021) punkt 9.1.1 på side 42 er det gitt nærmere veiledning om forhold som bør tillegges vekt ved straffutmålingen etter straffeloven § 267 a. Der fremgår det at domstolene bør ha stor frihet til å utmåle en passende straff basert på en helhetsvurdering.
- (45) I saken her dreier det seg om ett bilde, og fornærmedes ansikt er ikke synlig. Bildet ble delt med én person, som verken lagret bildet eller delte det videre. Dette var imidlertid ikke noe tiltalte hadde kontroll over. Handlingen fremstår videre som et grovt tillitsbrudd overfor hans tidligere kjæreste, som kun hadde samtykket til at tiltalte kunne ta et slikt bilde.
- (46) Gitt det alvorlige forholdet i tiltalens post 1, sammenholdt med overnevnte praksis, får deling av bildet likevel begrenset betydning ved den samlede straffutmålingen. Jeg går derfor ikke nærmere inn på dette.

Samlet straff

- (47) Det skal utmåles en samlet straff for to seksuallovbrudd begått i løpet av få dager overfor to unge jenter, som var henholdsvis rett under og rett over 14 år. I tillegg kommer delingen av bildet.
- (48) Det er forholdet i tiltalens post I som er førende for straffen. Som nevnt mener jeg at en passende straff vil være fengsel i 1 år og 6 måneder, hvorav deler av straffen gjøres betinget. Tiltalens post II tilsier at den ubetingede straffen bør økes med 3 måneder, mens post III får begrenset betydning.
- (49) I formildende retning skal det legges vekt på at tiltalte tidlig tilsto forholdene i post II og III. Tilståelse er av særlig betydning ved seksuallovbrudd blant annet fordi det sparer fornærmede belastningen ved ikke å bli trodd.
- (50) Forholdene ligger nå mer enn to år tilbake i tid. De ble anmeldt umiddelbart. Selv om det ikke er noe å utsette på fremdriften i saken og en slik saksbehandlingstid normalt ikke vil bli tillagt vekt, er ventetiden lang for en tiltalt som var i skolealder da handlingene fant sted. Etter mitt syn kan tidsaspektet tillegges en viss vekt i formildende retning.
- (51) Samlet mener jeg at det bør utmåles en straff på fengsel i 1 år og 6 måneder, der 1 år av straffen gjøres betinget som følge av tiltaltes unge alder og den begrensede aldersforskjellen. Prøvetiden bør, også som følge av hans alder og behovet for oppfølging av unge lovbrøyttere, fastsettes til 3 år, jf. straffeloven § 34 andre ledd.

Konklusjon

- (52) Anken over straffutmålingen fører etter dette frem.
- (53) Jeg stemmer for denne

D O M :

I lagmannsrettens dom, domsslutningen punkt 1, gjøres den endring at straffen settes til fengsel i 1 – ett – år og 6 – seks – måneder, hvorav 1 – ett – år gjøres betinget med en prøvetid på 3 – tre – år.

(54)	Dommer Falkanger:	Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
(55)	Dommer Bergsjø:	Likeså.
(56)	Dommer Stenvik:	Likeså.
(57)	Dommer Webster:	Likeså.

(58) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

I lagmannsrettens dom, domsslutningen punkt 1, gjøres den endring at straffen settes til fengsel i 1 – ett – år og 6 – seks – måneder, hvorav 1 – ett – år gjøres betinget med en prøvetid på 3 – tre – år.